

B

jarem vonící časopis střediska

BLANÍK

z března 2017

Ahoj všem gramotným,

je pozitivní, že ledy pukly a sníh již přestal vládnout. Jistě pakliže jste vyznavači zimních radovánek, máte-li rádi sníh až v trenkách a sjezdy na lyžích v lehčím oblečení, budete jistě zklamáni, ale to se dá vždy nějako alternovat. Zato pocit toho že můžete jít venku jen v tričku a sandálech se zkrátka nahradit nedá, jasně můžete oponovat tím že v triku se dá být i ve uvnitř, ale to prostě není venku. RIP Chuck Berry&Miloslav Vlk. V tomto čísle Czechia first, Guy Fawkes a stromy. Procházku po nábřeží můžete za pomoci přivozu Holka zakončit v Hale 22 či to otočit a tunelem vydat se vstříc Žižkovské kultuře. Jo a konečně se dovíte kdo má vaše triko na triku.

Je načase zahodit ty předpojaté představy o nutné černo-bílosti, sníh je pryč a s ním jsou tu barvy a bohužel, i hnědé pahorky.

Mimochodem, věděli jste že ani bílá a ani černá nejsou barvy?

♣ Rádio

SKAUT

- 05** FEJETON → HNĚDÝ PAHOREK
VÝZVA → HRAJTE SI!
KAM? → HALA 22
- 06** RECENZE NA KNIHU → V JAKO VENDETA
- 07** RECENZE NA FILM → LA LA LAND
- 08** TEČKA NA ZÁVĚR → DĚLILA JE ČERVENÁ
- 10** DYI → THE TRUE COST
- 12** ZA OBZOR → SKAUTING V ČR A V AMERICE
- 13** ZE STŘEDISKA → STŘEDISKOVÁ POUŤ
- B1** KOMIKS → BARVY

HNĚDÝ PAHOREK

MJ → FEJETON

Hrubý hnědý povrch je kontrastem k zelenému svěžímu podkladu. V ladné zužující se spirále se točí nahoru do špičky. Okolo již krouží šesti nozí supi. Krouží a čekají. V zběsilých výkrutech létají dokola. Nevím proč a tak sleduji dél. Vypíná se tak jako hora uprostřed lesa tančících stébel s nimiž si něžně hraje vítr. Letní vánek hbitě roznáší onu omamnou osobitou vůni po okolí. Plyne vzduchem jako opar. Prsty slunce co se už

prodraly skrz mračnou klenbu světa hladí ten hrubý povrch utvrzují ho. Je to balzám na oči a orgie smyslů. Chci si šáhnout. Ne! Nesmím. Zničil bych mistrovské dílo. Ale čím je? Kdo ho stvořil? Na to se bude mnoho lidí ptát, leč nikdo neodpoví. A tak si tu stojím na louce obklopen rojem much a přemýšlím nad tou éteričností skrývajících se v hovně samotném.

HRAJTE SI!

ŠKUBKA → VÝZVA

Mám pro vás návrh. Zkusme udělat to, co nejspíš mnozí z nás dělají - hrát si. Vylezme na strom, podívejme se na svět z nadhledu, koukněme se na všechny jeho krásné vese-

lé i smutné barvy. Nechme na sebe svítit předjarní slunko. Buďme chvíli v duši zase dětmi, radujme se ze šplhání rukou těchto velkých rostlin.

HALA 22

BORŮVKA → KAM?

Nemohu si pomoci – ale při představě barev přicházejícího jara, se mi vybaví jedna z budov veřejnosti dobře známé Holešovické tržnice. Tenhle secesní artefakt (který spíše oceníte zevnitř) obklopený stánky s oblečením, kryty na iphone a selfie-sticks má prostě svoje kouzlo a žije barvami. Co vlastně ale Hala pod

číslem dvaadvacet skrývá? Ve chvíli kdy vstoupíte, rozprostírá se před vámi prostor velký něco málo okolo 3 000 metrů čtverečních pokrytý stánky, obchůdky ale i jednoduché pulty z pár prken které i tak dokonale poslouží svému účelu - prodeji čerstvé zeleniny a ovoce, oříšků ale také květin, sazeniček a semínek.

Věřím, že ani odpůrce zeleniny neodejde s prázdnou. Proč jsem si takové místo oblíbila? Nejen, že mám možnost nakoupit bez veškerého hluku, stresu a přemrštěných cen ve velmi bezprostřední atmosféře, rovněž mohu obejít různé prodejce – porovnat ceny, kvalitu a následně vybrat přesně to, co se mi zamlouvá nejvíce.

Na závěr prohodit pár milých slov s prodejcem a bez nadbytečného igelitu odcházet vstříc Holešovické džungli. Sama mám tohle místo od domova víc než jen pár zastávek, ale i tak zaručuji – že za vaši návštěvu stojí.

PS: Plátěnka navíc s sebou se vždycky hodí!

V JAKO VENDETA

ROB → RECENZE NA KNIHU

V Británii každý rok pátého listopadu upalují slaměnou figuru Guye Fawkesa, který se ten den roku 1605 neúspěšně pokusil vyhodit do vzduchu parlament. Tento atentátník inspiroval mnoho lidí, nicméně nejznámější je právě hrdina komiksu scénáristy Alana Moorea a kreslíře Davea Lloyda V jako vendeta, tajemný anarchist a V.

Příběh začíná v roce 1997. Ocítáme se v Anglii, zmítané totalitním klerofašistickým režimem, po jaderné válce, která ochromila skoro celý svět. Šestnáctiletá dívka Evie je chycena tajnou policií, když se snaží si přivydělat jako prostitutka. Skupinka policistů se ji rozhodne znásilnit a poté zabít. V tu chvíli se tam však zjeví tajemný muž s maskou až nápadně podobnou tváří Guye Fawkesa, všechny zastánce práva zabije a Evii zachrání. Ukryje ji ve svém domově, Stínové galerii, plné vzácných obrazů a zakázaných knih. Odtud Evie sleduje, jak V osnuje plán na

pomstu a zároveň zničení diktátorského režimu.

Souběžně s tímto příběhem se odehrává plno dalších a autorovi se tak brilantně daří plasticky zobrazit celou společnost v totalitním státě. Ukazuje, jak snadné je předat svou zodpovědnost někomu jinému a tím se vzdát svobody. A to natolik přesvědčivě, až mě z toho místy mrazilo v zádech. Je potřeba si občas uvědomit, jak důležité jsou svoboda a volnost.

Tato kniha je k tomu ideálním prostředníkem, protože kromě podnětných myšlenek nabízí i plno akce a napětí. Těž je výjimečná v tom, že vydání, které tu vyšlo, vybarvoval sám autor obrázků David Lloyd přesně podle svých představ!

LA LA LAND A MUZIKÁLY SOUČASNOSTI

MJ → RECENZE NA FILM

Už uběhla nějaká doba od premiéry a na internetu se množí pirátské kopie, což znamená, že nastal čas vás seznámit s nejspíše jedním z nejlepších filmů roku 2016.

Tak zaprvé. La La Land je muzikál a to je samo o sobě docela nevídané v současné době, protože za posledních deset let se tu dobré neanimované muzikály skoro neobjevily. Ano i animovaný muzikál může být dobrý jako třeba Lví král a první díl Shreka, ale se tu také objevily odpornosti jako Alvin a Chipmunkové, který měl několik dílů a Frozen. Z hraných muzikálů posledních let se ovšem vymyká Fantom opery či Mamma mia!. Z biografických muzikálů je třeba zmínit Straight outta compton o skupině rapperrů N.W.A a muzikál Ray o jazzovém průkopníku a legendě Rayi Charlesovi. Za zmínku jistě stojí i Moulin Rouge, Sweeney Todd ďábelský holič z Fleet street a noví Bídníci. To je bohužel skoro kompletní výčet dobrých muzikálů posledních let.

Tomu je však konec. Mnoho lidí tomu nevěřilo když začínající režisér Damien Chazelle oznámil, že natočí muzikál. Ano natočil vynikající Ulici Cloverfield 10, ale muzikál? Však jakmile viděli v kině La La Land změnili názor na Chazzeleho.

Nebudu chodit kolem horké kaše. La La Land se povedl. A jak moc? Hodně. Byť vyšel před nějakou dobou nechci prozradit nic z děje.

Celý film skládá poctu muzikálům „staré školy“. Odehrává se sice v současnosti, ale vliv West Side Story, Singing in the rain a dalších z té doby je vidět na první pohled.

Hlavní hrdinové jsou Sebastian (Ryan Gosling) a Mia (Emma Stone). Sebastian je neúspěšný a nadaný jazzový hráč na klavír a ona je neúspěšná herečka. Příběh není moc složitý a přesto je povedený. Vedlejší postavy zdatně sekundují ústřední dvojce. Však to hlavní je zpěv. Sekvence kdy celá dálnice začne tančit a zpívat je něco pro diváka, který

v kině nezažil předlohy pro tento film, něco neskutečného. Barvy jsou živé a souhra hlavních dvou postav je neuvěřitelná. Na celém filmu je minimum věcí k vytknutí. Snad jen překvapivě složitý konec, ale to je detail. Z celého filmu si totiž odnesete dobrý pocit a písně vám budou ještě dlouho znít hlavou.

La La Land dokázal něco, co se

DĚLILA JE ČERVENÁ

VERONIKA → TEČKA NA ZÁVĚR

Stál na rohu.

Bylo pěkně, obloze se jen těžko dala uvěřit její barva. Tak čistá, neporušená, jako by ji namaloval malíř, který má jen chudou paletu barev a přesnou ruku. Nervózně kontroloval vteřinovou ručičku a přešlapoval z místa na místo. Byl pohledný. Jeho oči byly pronikavě modré a hnědé lehce kudrnaté vlasy měl sčesané dozadu. Černý oblek dodával jeho urostlé postavě neobyčejného šarmu.

Po chvíli vklouzl rukou do náprsní kapsy saka, aby něco zkontroloval. Když onu věc nahmatal, jeho obličej se rozjasnil a koutky úst se zvedly a vyčarovaly na jeho tváři lehký úsměv. Rozhlédl se a potom vytáhl malou krabičku černé barvy. Ještě jednou se rozhlédl a odklopil víčko. V hedvábí zde byl zasazen prstýnek, který byl zdoben malým žlutým kvítkem, zářícím jako slunce samotné.

Podíval se, v mžiku krabičku zakla-

jen tak nevidí a to, že oživil jeden celý žánr. A nám nezbyvá než doufat, že to vydrží.

Pokud chcete vidět něco dnes tak unikátního a zároveň veselého, či některé dívky se chtějí pokochat jimi tak oblíbeným Ryanem Goslingem je toto vaše volba...

pl a vsunul zpátky do náprsní kapsy, jako by to byl nejvzácnější dar, který byl světu dán.

Povytláhl rukáv saka na levé ruce a podíval se na hodinky. Bylo Přesně 8:42. Dvanáct minut po tom, co se měl sejít s květinářkou. Byla láskou jeho života.

Rozhlédl se nervózně do všech stran a jeho pohled se zastavil na davu stojícím na druhé straně ulice. Dav asi tuctu lidí, kteří čekali na přechodu na zelenou. Ona v něm nebyla. Ale zahlédl její zelené šaty. Ty šaty na ni miloval. Byla v nich tak krásná.

Dav lidí přešel na zelenou, která padla, a mladíček zůstal stát na stejném místě a zpovzdálí sledoval dívku v zelených šatech, která si upravovala své červené rtíky ve výloze na druhé straně ulice. Líbilo se mu, jak ji mohl bez jejího povšimnutí sledovat, být ji tak blízko a zároveň ji nemít nadosah a stále toužit po jejím

dotyku tváře, vůni náručí, sladkém polibku. Podívala se na sebe do výlohy, usmála se a rozhlédla. V tu chvíli uviděla chlapce v obleku na druhé straně ulice a s rozzářenou tvářičkou na něj zamávala něžnou, od trnů poškrábanou ručkou. Opětovali se první pohledy. Dívka udělala několik málo kroků k přechodu a čekala, až bude moci přejít.

Stáli naproti sobě. Koukali si vzájemně do očí a ve svých tvářích viděli touhu. Touhu po vzájemném dotyku. Úsměvy se jim skvěly na tvářích a jejich oči ani na vteřinu neuhnuly jiným směrem.

Byla to nejdelší červená v jejich životech, i když trvala pár okamžiků, pro ně byla věčností.

Ve chvíli, kdy se rozsvítila zelená, rozběhli se směrem k sobě.

Nikdy už však nedoběhli. Už nikdy se nepolíbili, nikdy si neměli šanci říci ani jediné slovo, nikdy znovu ne-

zažili dotek toho druhého a nikdy už se navzájem nedrželi v objetí.

Zemřeli přesně 11. září 2001 v 8:47, protože si dali sraz na místě, které jim bylo osudným. Manhattan toho dne pohřbil tisíce lidí. A mezi těmi tisíci ležela i květinářka v zelených šatech a nedaleko od ní mladík s květinou na srdci.

Zemřeli bez rozloučení. Květinářka se nedočkala otázky a chlapec zemřel bez odpovědi. Oba umírali v touze. V touze, která nikdy nebyla uspokojena a v pohybu, který nedostal šanci být dokončen.

Po smrti byli odloučení. Jejich hroby byly na odlišných místech. Hrob mladíčka byl strohý. Hrob květinářky byl zasypán květinami a jen jedna na něm chyběla.

THE TRUE COST

[illegible]

Pro ty, kterým se nepodaří najít trocha času, na zhlédnutí dokumentu, je tu pár shrnujících faktů:

- <http://fashionrevolution.org/>

O které značky se jedná?

NEXT, H&M, ZARA, PRIMARK, mango, GATE, TESCO, LIDL a další...

A co můžeš udělat ty?

VŠÍMEJ SI! PŘEMÝŠLEJ!

- Když si jdeš koupit nové věci, rozmysli si, jestli je doopravdy potřebuješ.
- Raději si kup kvalitní kus oblečení, který ti vydrží roky než tričko, které se roztrhne za týden.
- Važ si svého oblečení, a když už tě omrzí barva, tak ho pomaluj, nebo přišij okrasný knoflík. RECYKLUJ!
- Nakupuj v second handech. Je jich tu v Praze plno a seznam těch nejlepších najdeš na vinted.cz
- Můžeš se zaměřit na produkty Fair trade nebo Organic cotton, které zaručují, že za práci dostal výrobce řádně zaplacen.
- Nebo vyhledávej lokální švadleny a designéry.

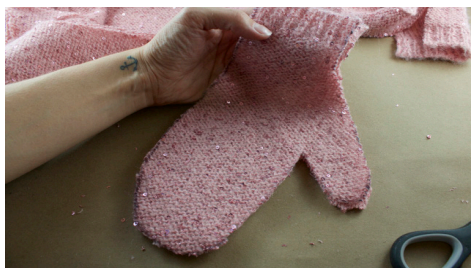
No a teď v praxi... máš doma starý svetr, který už nenosiš? Nebo ti doma leží vytaháný svetr po babičce? Nebo se prostě srazil a už ho neoblékneš? Tak si vyrob RUKAVICE!

Obrať si svetr naruby. Nemusíš se tak bát čmárnout vedle, a navíc to bude potřeba u šití.

Kromě svetru, nůžek a písícih pomůcek budeš potřebovat také šicí stroj.

Když přišiješ dva díly k sobě, můžeš ještě pro jistotu kraje oentlovat. Pak už stačí jenom rukavici obrátit a užít si studených dnů.

TAK JE TO JINAK NEBO...

ZKRAT → SKAUTING ČR VS AMERIKA

Skauting jako takový je založen na principech, které jsou společné všem jeho organizacím. Láska k bližním, povinnost k Bohu (nebo vyšší pravdě a lásce), k sobě, vlasti, důraz na poznávání přírody a její porozumění je jen krátký výčet základů skautského hnutí, které svou kombinací dělají skauting unikátní. Avšak jak sami víte, detaily vedení oddílů či organizace a typ akcí se můžou lišit oddíl od oddílu. Bylo by tedy logické, že pokud budeme srovnávat skauting ve dvou zemích rozdělených oceánem, rozdíl budou ještě znatelnější a že kromě těch základních principů bude skauting k nepoznání. Ale není to tak úplně pravda. Vysvětlím.

Nebyl jsem v tolika zemích, abych to mohl s vlastní zkušeností posoudit, ale říká se, že český skauting je unikátní právě tím, jak klade důraz na pobyt v přírodě. V mém americkém oddílu a myslím si i obecně v rámci amerického skautingu nebyl a není outdoor hlavním lákadlem skautingu, jak to často bývá v tuzemských oddílech. To neznamená, že američtí skauti nejezdí na výpravy a podobné akce, spíše se snaží své venkovní aktivity udělat dosažitelné co nejvíce členům. V praxi to vypadá tak, že se na výpravu jede sice pod stan, ale místo do nějaké zastrčené vesnice mimo civilizaci se jede do veřejného kempu blízko města, kde se

dá chodit na kratší procházky, které zvládne každý. Je to celkově pohodlnější, hezky americky řečeno to nikoho netahá daleko z comfort zone. Určitě existují oddíly, kde je tomu jinak, ale tohle je moje zkušenost.

Na co se tedy klade důraz, když ne na tu profláklou přírodu? Tak zaprvé a hlavně na osobní rozvoj a přípravu na to, aby byl člověk opustivší aktivní skauting (protože jednou skaut, vždycky skaut) platným a přínosným členem společnosti. To zas v praxi znamená, že skauti mají propracovaný systém postupu jakýchsi skautských hodností, ke kterým si každý dle libosti může vybrat z tun a tun všelijakých odborek, které jsou tematicky velmi rozmanité. Udělal jsem si například tradiční zdravotvědu, ale i robotiku nebo letectví. Ty sice nejsou tak extravagantní, ale taková odborka na kompozitní materiály nebo prevenci kriminality... no. Hlavní je, že BSA (Boy Scouts of America) pravidelně vydávají ucelené učební materiály, takže každý oddíl dělá stejné odborky a dělá je stejně. To znamená, že ať skautujete kdekoli, vždy budete mít ve vašem oddíle z tohoto ohledu stejné možnosti. Americký skauting si zakládá právě na těchto možnostech. Vedoucí a pomocníci vás naučí spát pod stanem, rozdělat oheň, vázat uzly, ukážou vám, jak spravit kolo, po-

případě auto, naučí vás být dobrým vůdcem jak ve skautu, tak v životě, naučí vás základy práva a historie, prostě a jednoduše z vás udělají zodpovědného občana USA a světa.

Takže jak vidíte, americký skauting se vlastně od toho českého tolik neliší, do života dává svým členům to samé. Vždyť i moto „Be prepared“ se do češtiny doslova překládá „Buď připraven“. Základ je stejný, jenom je vše více ucelené, organizované, oficiální. Na to si Američtí skauti potrpí, na serióznost a okázalost, to je jejich. Často dostávám otázky typu „Kde je to lepší? Chyběl ti český skaut?“ Vždy odpovídám, že český skaut mi chyběl, ale že je to spíše kvůli zvy-

ku, prostě tu některé věci děláme jinak, ne líp nebo hůř. Chyběla mi na českém skautingu ta normálnost v porovnání s tím americkým, tam se hodně projevovala právě ta okázalost, na všechno se šlo opatrně a s často zbytečnou vážností. Zajímavé je třeba to, že existují dvě kompletně oddělené skautské organizace, které si dělají vlastní programy. Nebo že jsme na schůzky chodili v krojích, na začátku se přísahalo na vlajku (taková americká ujetost) a vedoucím – z nichž byla většina středního věku – se říkalo pane. Ale mělo to i svoje kouzlo.

STŘEDISKOVÁ POUŤ 1.01

RADIO → ZE STŘEDISKA

Příprava SP byla celkem ve spěchu, což je někdy lepší, někdy horší, asi podle toho, o jak důležitou věc jde. Ale jak se říká, pod tlakem jede mašina, takže tlak je zapotřebí. Výsledek, co se týče účasti, byl tím pádem celkem překvapivý. Je pochopitelné, že v Blaníku dominují počtem účastníků akce jako HU nebo Blanické hry, obsahem a cílovou skupinou se ovšem diametrálně liší. Na HU či BH si jdeme především užít společnost, bez potřeby nějak více namáhat ducha, jdeme si tam spíš zasportovat, zablblnout si a hlavně vyhrát. U pouťi, která je brána jako duchovní program, ještě k tomu s čistě křesťanským zaměřením, se

tím pádem počet potencionálních účastníků mnohokrát snižuje. A asi největší rozdílností je, že HU a BH jsou již mnoho lety prověřeny a lidé je mají rádi. Na pouť, která se konala v neděli 5.3., dorazilo na Kulaťák asi 58 lidí, z toho minimálně jedna čtvrtina byla dospělých. Skautů bylo méně než skautek, a dohromady jich bylo méně než vlčat a světlušek. Z důvodu tematičnosti, měli se lidé rozdělit do tří skupin. Podle věku. Nicméně skupina roverů a rangers byla nucena připojit se ke skautům a skautkám, poněvadž na otázku, zda jsou nějakí R&R, se nezvedla jediná ruka. A tak jsme putovali. Autobusem do Sedlce, pak kus po souši

a pak po vodě . A to nadvakrát, protože najednou by to plavidlo nedalo. Po pravé straně Vltavy ušli jsme notný kus, ohrožování cyklisty, bruslaři a auty, až dospěli jsme, v Klecánkách, k šestému zastavení. Veronika podává Kristovi roušku, ovšem opět na levém břehu, po tom co jsme znovu nadvakrát přešli. Pak už zbývalo jen dalších sedm zastavení a kopec na Levý Hradec. Nahoře jsme se setkali s Antoniem a skupinou V&S která již doputovala. Po čtrnáctém zastavení jsme vstoupili do prvního kostela v Čechách. Kostel sv. Klimenta všechny, kdo v něm ještě nebyli, ohromil. Jak nám prozradil pán, jenž nám kostel okomentoval, je kdesi ve fres-

kách nad oltářem prý ukryta kotva – atribut sv. Klimenta. Mše proběhla trochu ve spěchu, nicméně každý si odnesl to své. Cesta na roztocké nádraží byla hodně rychlá, proto jsme přišli ještě o 15 minut dříve. Žádná další zastavení už jsme neměli, ale večerka byla veliká, tedy ne moc hlasitá ale kruh spojených rukou měl průměr tak 15 metrů. Ve vlaku jsme měli vlastní vagón, protože Pampe-liška nelenila a zamluvila lístky pro 30 lidí.

Povedená akce. Příště pojdte s námi.

TIRÁŽ

V březnu 2017 vydalo pro interní potřebu skautské středisko Blaník. Složení redakční rady: Rádio, Veronika, Škubka, Funík, Borůvka, Vašek, Chemik, Tobiáš, Racek, MJ, Yetti. Sazba a foto na obálce Ojta.

Časopis vychází 12x za rok. Uzávěrka tohoto čísla byla 28. února; uzávěrka dubnového čísla bude 31. března.

Elektronický archiv časopisu naleznete na webu www.blanik.info/casopis.

Junák - český skaut, z. s.

